

I Doseljavanje Srba na Balkan i prva država

Varvarski upadi u Istočno Rimsko Carstvo (Vizantiju) trajali su tokom celog 5. veka. Nauka još nije pouzdano utvrdila kojem su narodu pripadali ti varvari. Stari izvori pominju Skite, Bugare, Gote. Početkom 6. veka za vreme vladavine Ustina I (518-527) prvi put se spominje napad Slovena, odnosno Anta, koji su živeli u stepama severno od ušća Dunava. Vizantijski car Justinijan u prvo vreme svoje vladavine (527-565) uspešno je ratovao protiv Anta i Sklavina na levoj obali Dunava gde se još držao, bar na određenim tačkama, stari rimski limes. Kao vizantijski plaćenici Anti su čak ratovali i protiv Gota u Italiji. Polovinom 6. veka Sklavini su žestoko pljačkali Vizantiju i u tim pohodima doprli su do samog Carigrada i Dalmacije. U isto vreme pojavljuju se i Avari kao novi neprijatelji Vizantije. Avarsko-vizantijski petnaestogodišnji rat vodio se oko Singidunuma i Viminacijuma. U drugoj polovini 6. veka zajednički avarsko-sklavinski odredi pljačkali su po Trakiji, Makedoniji i ugrožavali Solun. Početkom 7. veka vizantijski izvori beleže da je narod Slovena, koji se sastojao od Draguvita, Sagudata, Velegezita, Vajunita i Verzita opustošio Tesaliju, Heladu, Ahaju, Epir, pa čak prešao i u Aziju. Ovi Sloveni su poraženi pod Solunom, ali su ostali da žive na ovoj teritoriji.

U vreme cara Iraklija (610-641) u okolinu Soluna doselili su se i Srbi (kako je zabeležio car K. Porfirogenit) i po njima se oblast i nazvala Servija. Avarsko-slovenski napad na Carigrad 626. godine bio je koban po Avare, jer posle toga izčezavaju sa istorijske pozornice, a slovenska plemena naseljavaju se i učvršćuju u unutrašnjosti Vizantije. Terene koje su Sloveni pritisli vizantijski izvori nazivaju "Sklavinije". Ovo su, po svoj prilici, počeci slovenskih kneževina.

Dolazak Bugara na Balkansko poluostrvo imao je trajne istorijske posledice na život Vizantije i Srba. Preci Bugara, koji se u nauci zovu Protobugari, nomadi i konjanici, prešli su Dunav 680. godine i na teritoriji između Dunava i planine Balkana nametnuli se kao gospodari slovenskom stanovništvu koje je živelo u osam plemenskih oblasti. Stapanje slovenskog i protobugarskog življa teklo je brzo, i čini se bez osobitih prepreka. Njihova država već u drugoj polovini 8. veka ustremila se na jug, težeći da se proširi na slovensko stanovništvo, koje je živelo u Trakiji. Poluvekovni bugarsko-vizantijski rat, vođen sa promenljivom srećom, ustalio je granicu između ove dve države. Posle toga bugarska ekspanzija usmerava se na zapad i početkom 9. veka Bugari dolaze u dodir sa Srbima.

O najranijem životu i državi Srba u centralnim oblastima Balkanskog poluostrva veoma malo se zna. Po pisanju cara K. Porfirogenita, vladarski sin koji je doveo Srbe umro je pre dolaska Bugara (tj. pre 680. godine). Posle njega vladali su njegov sin, unuk, pa redom arhonti (kneževi) od istog roda. Tome rodu ili porodici pripadali su i najraniji poznati srpski kneževi: Višeslav, Radoslav, Prisogoj i Vlastimir. Prema istom izvoru Bugari i Srbi su živeli mirno, pokoravajući se carevima Vizantije, sve dok bugarski kan Presijam nije napao srpskog kneza Vlastimira. Rat je trajao tri godine, verovatno između 836. i 852. godine i u njemu je bugarski kan izgubio "većinu svoje vojske". To govori o jačini Vlastimirove države za koju se zna da je obuhvatala i delove današnje Hercegovine.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com